

Dendrologický průzkum

Šternberk - Lokalita Oblouková

(p. č. 1052, 1072, 1075, 1074, 1073/2 a 1091/4 v k. ú. Šternberk)

Obsahový list

Průvodní zpráva

1. Základní informace o zájmovém území
2. Metodika inventarizace
3. Značení hodnocených dřevin – v tabulkové a výkresové části
4. Výsledky

Sadovnický hodnotné dřeviny

Tabulková část

Výkresová část

Přílohy

- č. 1 CD – veškeré souboru k projektu + složka s fotodokumentací

Průvodní zpráva

Odběratel Město Šternberk,
Horní náměstí 16,
785 01 Šternberk
Kontaktní osoba: Ing. Jitka Zajacová
tel.: +420 585 086 111, 511
IČO: 00299529

Zhotovitel Gerten s.r.o.
Jívová 92
783 16 Jívová
Kontaktní osoba: Ing. Petr Mičola
tel.: +420 602 543 584
e-mail: petrmicola@volny.cz

IČO: 06409814 DIČ: CZ06409814
Bankovní spojení: KB Olomouc
č. ú. 115-5187080217/0100

1. Základní informace o zájmovém území

Zájmové území se nachází ve městě Šternberk, konkrétně v lokalitě Oblouková (středozápad města). Území se nachází v západním svahu v nadmořské výšce přibližně 280 m n. m.

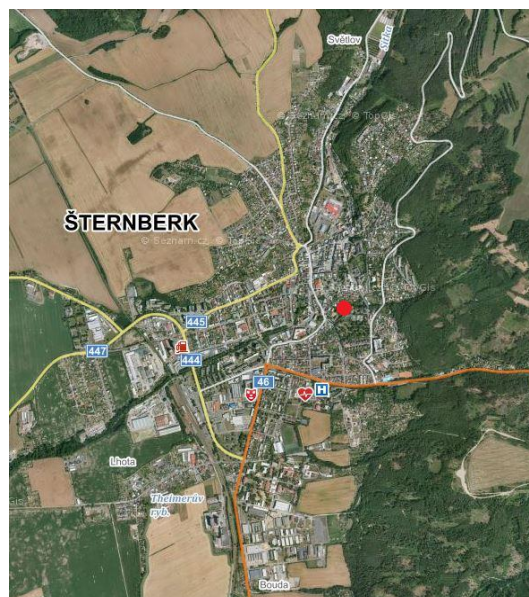
Dendrologický průzkum probíhal na parcelách č. 1052, 1072, 1075, 1074, 1073/2 a 1091/4 v k. ú. Šternberk. Zájmové území čítá zahradu mateřské školy a zahrady obytných domů.

Řešené území je srostlice pozemků tří samostatně oplocených zahrad různého charakteru. Vymezeny jsou ze severozápadní strany řadovými bytovými domy a jejich zahradami, které tvoří vnitroblok rozdělený ploty. Z jihovýchodní strany je objekt ohraničen úzkou komunikací sevřenou ze západní strany zárubní zdí a ze strany východní prudkým svahem. Z jižní strany je předmětné území ohraničeno areálem Středního odborného učiliště lesnického a strojírenského.

- a) První samostatná plocha navazuje na objekt MŠ p. č. 1052 a 1051 – jde o udržovaný, ale v současnosti neřešený a nevybavený prostor se starými lípami (*Tilia cordata*), porostem podél oplocení a rostrem starých ovocných stromů.
- b) Druhá samostatná plocha navazuje na objekty bytových domů p. č. 1072 a 1075 – zahrada je evidentně již delší čas neobývaná, postupně zarůstající náletovými dřevinami. Na ploše dominují douglasky (*Pseudotsuga menziesii*).
- c) Třetí samostatná plocha navazuje na zahrady obytných vilek p. č. 1091/4 – plocha nese známky údržby a jsou zde vysázeny zejména stromy ovocné, které doplňují i dřeviny okrasné. Celému prostoru vévodí mohutná lípa (*Tilia cordata*) a tis (*Taxus baccata*).

obr. č. 1 zobrazení zájmového území
v rámci České republiky (červeně)
(zdroj: www.mapaceskerekrepubliky.cz,
upraveno autory, 2020)

obr. č. 2 zobrazení zájmového území
v rámci města (červeně) (zdroj:
www.mapy.cz, upraveno autory, 2020)

obr. č. 3 zobrazení zájmového území na katastrální mapě (zdroj: www.nahlizenidokn.cz, upraveno
autory, 2020)

2. Metodika inventarizace

Použitá metodika vychází ze základu metodiky Vyhodnocení dendrologického potenciálu objektu dle Šimka (2013). Každá hodnocená dřevina byla zaznamenána do inventarizační tabulky, která obsahuje tyto základní atributy:

- a) identifikační atributy
- b) dendrometrické (taxační) atributy
- c) popisné atributy
- d) kvalitativní atributy
- e) doplňkové atributy

a) Identifikační atributy

Identifikují vegetační prvek. Atributy stanovují totožnost dřevinného vegetačního prvku (dále jen DVP). **Rod, druh, vnitrodruhová jednotka (kultivar, poddruh, varieta, forma) – taxon.**

b) Dendrometrické (taxační) atributy

Specifikují velikostní parametry vegetačního prvku. Odchytky (a jejich vypořádání v rámci hodnocení) od uváděných definic je nutno zaznamenat - tuto informaci je možno uvést v doplňkových attributech resp. Poznámce.

Výška

Vzdálenost dvou rovnoběžných rovin kolmých k ose kmene (či vertikální ose VP), z nichž dolní prochází patou kmene (respektive bází nadzemní části VP) a horní vrcholem VP.

Šířka koruny

Vzdálenost mezi dvěma tečnami vedenými rovnoběžně v protilehlých bodech okapové linie koruny (ČSN DIN 18 920).

Báze koruny

Za bázi koruny je považována zemi nejbližší se nacházející živá část koruny, tzn. výhony s pupeny či listy, nebo místo nasedání nejnižší postavené živé větve na kmeni, pokud je blíže k zemi než zmíněné výhony. Údaj vyjadřuje výšku báze nad zemí.

Výčetní tloušťka

Tloušťka kmene měřená ve výšce 1,3 m nad patou kmene. Pokud se strom větví pod výčetní výškou, měří se tloušťka kmene pod větvením v místě, kde parametr není významným způsobem ovlivněn kořenovými náběhy nebo náběhy větví (tato skutečnost se uvede do poznámky). Pokud to není možné, postupuje se jako při měření vícekmennů. V případě vícekmennů jsou měřeny průměry alespoň 4 nejsilnějších kmenů. Podle požadavků následného zpracování může být zadavatelem požadováno měření všech kmenů.

c) Popisné atributy

Popisné atributy blíže specifikují vegetační prvek či souvislosti jeho existence.

Pěstební tvar

Označení aktuálního pěstební tvaru jedince nebo celého DVP (tvarovaný T/ netvarovaný N).

d) Kvalitativní atributy

Slouží především k odhadu jejich stability a další perspektivy.

Vývojové (věkové) stadium

Vyjadřuje etapu individuálního vývoje (ontogeneze) jedince v okamžiku hodnocení, ve které se kloubí projevy růstu a vývoje spjaté se zvyšováním jeho věku s projevy souvisejícími s jeho kulturou.

Stupnice hodnocení věkového stádia:

1 Nový - výrazné znaky a projevy ujímání, bez potřebné péče významná pravděpodobnost úhynu; obvykle mladý jedinec, ale i právě přesazený dospělý exemplář

2 Ujatý ujatý, doposud nestabilizovaný - absence péče již většinou neznamená bezprostřední ohrožení existence; obvykle mladý jedinec, ale i nedávno přesazený dospělý exemplář, (obzvláště) u mladých dřevin je odpovídající péče nezbytná pro získání požadovaných vlastností, především architektury

3 Stabilizovaný dospívající mladý - jedinec, obvykle s intenzivním růstem dotváření vlastností typických pro dospělé jedince a případně souvisejících s pěstebním cílem (především specifická architektura, např. u tvarovaných DVP)

4 Dospělý - jedinec, překročeno období kulminace ročního přírůstku, plná schopnost generativní reprodukce, bez výrazných příznaků chátrání, plná funkčnost, vycházející z vlastností taxonu a způsobu pěstování

5 Starý až dožívající - starý až dožívající jedinec, alespoň některé rozměry se blíží maximu dosažitelnému v daných podmínkách, ustávající přírůst, zřetelné příznaky chátrání až dožívání

Sadovnická hodnota

Sadovnická hodnota představuje celkovou hodnotu jedince z pohledu zahradní a krajinářské architektury, vyjadřující současnou a potenciální funkčnost, vyplývající z jeho biologických vlastností – tedy především kombinace taxonu (včetně jeho vhodnosti na dané stanoviště), dendrometrických veličin, architektury nadzemní části, stáří a obou aspektů vitality.

Stupnice hodnocení sadovnické hodnoty:**Stupeň 1 - jedinec velmi hodnotný**

Typický či požadovaný habitus (neovlivněný zápojem ani jinak), již vzrostlé, zcela zdravé a nepoškozené, plně vitální a dlouhodobě perspektivní exempláře.

Stupeň 2 – jedinec nadprůměrně hodnotný

Oproti předchozí kategorii mají určité nedostatky, které však významněji nesnižují jejich hodnotu. Jsou alespoň polovičních rozměrů dosažitelných na stanovišti (počátek plné funkčnosti). Dlouhodobě perspektivní.

Stupeň 3 - jedinec průměrně hodnotný

Habitus se může i významně odchylovat od normálu (v důsledku zápoje atd.), případné poškození nebo výskyt chorob a škůdců podstatně neovlivňuje jejich vitalitu. Střednědobě až dlouhodobě perspektivní. Do této kategorie jsou řazeny i mladé, plně vitální dřeviny s typickým či požadovaným habitem, které zatím nedosáhly přibližně polovičních rozměrů dosažitelných na stanovišti, respektive počátku plné funkčnosti.

Stupeň 4 - jedinec podprůměrně hodnotný

V důsledku stárí, chorob a škůdců nebo poškození je podstatně snížena vitalita, pravděpodobná je jen krátkodobá existence (přibližně do 20 až 25 let) v přijatelném stavu.

Stupeň 5 - jedinec velmi málo hodnotný

V důsledku stárí, chorob a škůdců nebo poškození je natolik snížena vitalita, že chybí předpoklady bytí jen krátkodobé existence. Do této kategorie jsou řazeny i exempláře, které je třeba okamžitě odstranit z bezpečnostních a fytopatologických důvodů (nebezpečné choroby).

Vitalita – fyziologický aspekt

Vitalita (životaschopnost) je schopnost organismů žít a obnovovat život v měnících se podmínkách prostředí. Tento aspekt vyjadřuje stupeň možného snížení či ohrožení životaschopnosti z důvodů fyziologických. Zahrnuje v sobě jak současný stav, tak vývojovou tendenci jedince. Stanovuje se nepřímou, interpretací příslušných projevů, respektive ukazatelů vitality, které vyjadřují současnou odchylku struktury nebo funkce exempláře od "normálních", respektive optimálních poměrů. Žádoucí je využívat co nejvíce ukazatelů a konfrontovat je jak vzájemně mezi sebou, tak se stářím, a vývojovým stádiem jedince a též vlastnostmi stanoviště. Hodnocení významně zpřesní, pokud je z minulosti k dispozici časová řada téhož hodnocení.

Pro stanovení fyziologického aspektu vitality lze doporučit (využít) následující ukazatele:

Olistění

Nejdůležitější je ztráta listové plochy, vztažená ke stavu, jenž je charakteristický pro daný taxon v optimálních stanovištních podmínkách od fáze mladosti až do fáze dospělosti, kdy se ještě neobjevují příznaky snížené vitality v důsledku stárnutí. Rozsah ztráty je možné vyjádřit pomocí stupnice,

kteřá přibližně koresponduje s výše uvedenými stupni vitality. U dalších vlastností olistění už nelze tak jednoznačně vyjádřit jejich vztah ke stupni vitality, slouží proto především jako ukazatele doplňkové. Jedná se např. o velikost jednotlivých listů, jejich zbarvení, rozsah případných nekrotických a předčasný opad. Hodnocení je třeba provádět v osluněné, zápojem neovlivněné části koruny. Výhodou tohoto způsobu hodnocení je především to, že rychle reaguje na náhlé snížení vitality. Nevýhodou pak je skutečnost, že určité menší odchylky od normálu nemusí znamenat sníženou vitalitu a u opadavých taxonů je použití nemožné mimo vegetaci.

Charakter větvení

Hodnocení je založeno na poznatku, že pro různé stupně vitality je charakteristický rozdílný poměr mezi dlouhými a krátkými výhony, a tím i různý charakter větvení (především) na obvodu koruny. Čtyři fáze větvení výrazně korespondují s prvními čtyřmi stupni vitality. Hodnocení je opět prováděno v horní, zápojem neovlivněné části koruny. Předností tohoto způsobu hodnocení je jeho využitelnost i mimo vegetační období. Dále pak i to, že stanovení vitality není komplikováno některými dočasnými odchylkami od normálu (viz olistění). Pro zjištění náhlého poklesu vitality v důsledku akutního poškození jsou však možnosti této metody velmi omezené. Použití metody může komplikovat přítomnost většího množství výmladků. Jako doplňkový, respektive dílčí ukazatel může sloužit délka ročního přírůstku hlavních výhonů.

Proschnutí koruny

Při hodnocení se bere do úvahy jak staré větve (osy), v jakém rozsahu a na jakém místě usychají. Zpracovány jsou klasifikátory, které alespoň v hrubých rysech korespondují se stupni vitality. Hodnotí se opět v zápojem, nebo obdobně působícími faktory, neovlivněné části koruny. Mírné proschnutí nemusí znamenat vždy snížení vitality. Náhlý pokles vitality lze tímto způsobem zjistit později než na základě olistění, avšak dříve než dle charakteru větvení.

Choroby a škůdci

Z jejich výskytu lze odvodit, že: (1) důsledkem tohoto napadení již nastalo, nebo může nastat, snížení fyziologického aspektu vitality (např. grafioza jilmů); (2) napadení je důsledkem z jiných příčin snížené vitality a na jejím dalším snižování se může podílet, nebo také nemusí (např. některé sapro-parazitické houby). Stanovit přesněji dopad výskytu choroby či škůdce na tento aspekt vitality je často velmi obtížné.

Ostatní ukazatele

Jako doplňkové lze využít další ukazatele, jejichž správná interpretace je bez konfrontace s předchozími ukazateli a dalšími skutečnostmi, jako je např. stáří jedince, velmi obtížná. Patří mezi ně např. rozsáhlejší stržení krycích pletiv na kmenu, reakce na poranění (tvorba kalusu), tvorba výmladků či abnormální kvetení nebo plodnost. Některé uvedené ukazatele fyziologického aspektu vitality se sice mohou zčásti překrývat, nejsou však

totožné a navzájem se doplňují. Hodnotitel by je měl proto brát v úvahu, pokud možno, všechny.

Stupnice hodnocení vitality – fyziologický aspekt:**Stupeň 1: optimální**

Bez nebo jen s nepatrnými odchylkami od optima, s dobrým předpokladem dlouhodobého zachování tohoto stavu.

Stupeň 2: mírně snižená

Mírné odchylky od optima. U mladších a středně starých exemplářů se stav může s velkou pravděpodobností vrátit ke stupni 1, pominou-li vnější negativní vlivy. Předpoklad i dlouhodobé existence. Některé odchylky od optima, vztažené k olistění, nemusí vždy znamenat její skutečný pokles.

Stupeň 3: středně snižená

Výrazné odchylky od optima, existence jedince však není bezprostředně ohrožena. U mladších a středně starých stromů se stav může ve větším nebo menším rozsahu zlepšit, pokud se podstatně omezí nebo zcela odstraní vnější negativní vlivy; za těchto podmínek lze u nich očekávat alespoň střednědobou existenci.

Stupeň 4: silně snižená

Velmi silné odchylky od optima, existence jedince ohrožena bezprostředně nebo během poměrně krátkého období. Možnost zlepšení stavu je málo pravděpodobná.

Stupeň 5: žádná

Zcela (prakticky) bez projevů života.

Vitalita – biomechanický aspekt

Aspekt vyjadřuje stupeň možného snížení či ohrožení životaschopnosti z důvodů mechanického selhání jedince. Zahrnuje v sobě opět jak současný stav, tak vývojovou tendenci jedince. Stanovuje se nepřímou, interpretací příslušných projevů, respektive ukazatelů, které vyjadřují současnou odchylku struktury nebo funkce exempláře od "normálních", respektive optimálních poměrů. Hodnocení biomechanického aspektu vitality je doporučeno i u keřů - uvedená charakteristika však platí plně pro stromy. Pro keře (především menší) platí pouze zmiňované principy - při jejich aplikaci je třeba zohlednit především jejich výrazně menší rozměry.

Stupnice hodnocení:**Stupeň 1: optimální**

Bez poškození nebo jen s nepatrnými odchylkami od optima, s dobrým předpokladem dlouhodobého zachování tohoto stavu.

Stupeň 2: mírně snižená

Mírné poškození, respektive mírné odchylky od optima. Biomechanické vlastnosti jsou ještě natolik nenarušené, že dávají předpoklad i dlouhodobé existence.

Stupeň 3: středně snižená

Výrazně poškozené, respektive výrazné odchylky od optima, existence jedince však není bezprostředně ohrožena. Biomechanické vlastnosti umožňují, někdy za předpokladu použití speciálních opatření (např. vázání koruny), střednědobou existenci, u mladších exemplářů s nesníženým fyziologickým aspektem vitality někdy až existenci dlouhodobou.

Stupeň 4: silně snižená

Velmi silné poškození, respektive velmi silné odchylky od optima, existence jedince (ve stávající podobě) ohrožena bezprostředně nebo během poměrně krátkého období. Biomechanické vlastnosti, i za předpokladu v praxi běžně používaných speciálních opatření, umožňují obvykle jen krátkodobou existenci.

Stupeň 5: žádná

Vyvrácené nebo zlomené exempláře, existence ve stávající podobě ukončena. Případná schopnost zregenerovat nadzemní část jedince výmladky z báze kmenu nebo kořenů není brána v úvahu, protože se z pohledu funkce v ZAKA jedná o "nového jedince".

Celkové hodnocení biomechanického aspektu vitality vzniká na základě níže uvedených dílčích hodnocení, přičemž rozhodující je defekt s největším negativním dopadem na biomechanické vlastnosti jedince. Je třeba brát v úvahu jak jejich možné vzájemné působení, tak síly (především větrná zátěž), které na daného jedince či jeho část působí. **Je třeba zvážit následující příčiny možného mechanického selhání a jejich vzájemné kumulativní spolupůsobení.**

Poranění

Mechanické, tepelné či i chemické poranění vyvolané abiotickými, biotickými nebo antropickými činiteli. Působení závisí především od jejich lokalizace, plochy, hloubky a četnosti. Z praktického hlediska (např. kvůli opakovanému hodnocení) je u stromů účelné blíže lokalizovat jejich výskyt (kmen, koruna, případně kořenový systém). Některá mechanická poranění (především trhliny v kůře či borce, jejich krabacení, nebo trhliny ve dřevě) mohou naznačovat mechanické problémy vzniklé primárně z jiných příčin.

Stupnice hodnocení:

Stupeň 1 - oděrky, nebo drobné již zahojené poškození, nezahojené jizvy po odstraněných větvích, nepodstatné zlomy nebo pahýly v koruně

Stupeň 2 - větší poranění, pravděpodobně se zahojí nebo větší množství menších ran, popř. podstatná část kosterních větví slabě poškozena

Stupeň 3 - poškození velkého rozsahu, včetně velkých ran např. po odstranění dvojáku, terminálu, poškození kosterních větví velkého rozsahu, ohrožující jedince.

Dřevokazné houby, hniloby a dutiny

Na přítomnost dřevokazných hub a důsledky jejich rozkladné činnosti – hniloby a dutiny – může upozornit řada příznaků. Vedle otevřených dutin nebo hnilob to jsou místa zdánlivě nadměrného vytváření dřeva (boule, prstence, žebra, lahvovitě ztlustlé báze kmenu), plodnice hub, dřevěný prach vystupující z trhlin borky, výtoky z dutin a trhlin. Při posuzování působení hnilob a dutin je rozhodující: (1) jejich rozsah, přičemž důležitá je především tloušťka stěny zbylého zdravého dřeva kmenu, větve nebo kořenu a rovněž jakou část jejich obvodu zaujímá; (2) jejich lokalizace, která je nebezpečná především (a) na staticky nejvíce namáhaných místech, jako jsou báze kmenu, větvi a kořenů a místa jejich větvení, (b) na staticky nejdůležitějších obvodových partiích kmenu, větví a kořenů, viz první bod; (3) agresivita dřevokazné houby. Z praktického hlediska (např. kvůli opakovanému hodnocení) je u stromů účelné blíže lokalizovat výskyt dřevokazných hub, hnilob a dutin (kmen, koruna, případně kořenový systém).

Stupnice hodnocení:

Stupeň 1 – mírné projevy výskytu hub, hnilob a dutin

Stupeň 2 – středně výrazné projevy výskytu hub, hnilob a dutin

Stupeň 3 – velmi výrazné projevy výskytu hub, hnilob a dutin

Chybné větvení

Jde především o (1) vidlicovité větvení kmenu a kosterních větví, přičemž "V" vidlice (tzv. tlakové), obzvláště se zarostlou kůrou (k čemuž inklinují), jsou podstatně více ohroženy rozlomením než "U" vidlice (tahové); (2) přeslenité postavení kosterních větví u listnatých stromů; (3) větvení související se vznikem sekundární koruny v důsledku silné redukce koruny primární.

Stupnice hodnocení:

Stupeň 1 - problémové větvení představující jak vzhledem ke svému charakteru a lokalizaci, tak vzhledem k velikosti větrné zátěže (výška jedince, úplnost koruny, vlastnosti stanoviště atd.) potenciální ohrožení stromu až z dlouhodobé perspektivy. V některých případech (např. tlaková vidlice v horní části mladých stromů) může být vhodným péstebním opatřením zcela odstraněno.

Stupeň 2 - problémové větvení, představující jak vzhledem ke svému charakteru (např. tlaková vidlice s výraznými příznaky tzv. adaptivního růstu), lokalizaci (např. ve spodní části koruny dospělého stromu) a případné kombinaci s dalšími negativními faktory (např. hniloba a mechanické poškození), tak vzhledem k velikosti větrné zátěže výrazné potenciální ohrožení stromu ve střednědobé, případně i v relativně krátkodobé perspektivě, bezprostřední selhání je však málo pravděpodobné.

Stupeň 3 - problémové větvení, představující jak vzhledem ke svému charakteru, lokalizaci a případné kombinaci s dalšími negativními faktory, tak vzhledem k velikosti větrné zátěže výrazné bezprostřední ohrožení stromu.

Nepříznivé těžiště

Nepříznivá geometrie kmenu a koruny - Může se jednat o (1) posunutí průmětu těžiště mimo bázi kmenu, obvykle důsledek naklonění stromu nebo asymetričnosti koruny, (2) umístění těžiště vysoko nad zemí, většinou v důsledku výrazného vyvětvení koruny odspodu. Nepříznivou geometrii má kmen příliš štíhlý a málo spádný, jenž vzniká – spolu s vysoko umístěným těžištěm - v příliš hustých skupinách či porostech; nebezpečí vzrůstá především při uvolnění jedinců ze zápoje, ve kterém si vzájemně poskytují ochranu a oporu. Za nepříznivou geometrii koruny lze považovat – vedle vysoko položené báze – výraznou asymetričnost, jež ohrožuje jedince silným namáháním kmenu v krutu.

Stupnice hodnocení:

Stupeň 1 - odchylky od optima, představující vzhledem k jejich rozsahu, případné kombinaci s dalšími negativními odchylkami, větrné zátěži, předpokládanému stavu stanoviště v budoucnosti (např. zachování porostního zápoje) a předpokládané schopnosti stromů odstranit své nedostatky během dalšího růstu a vývoje (např. schopnost mladých stromů z příliš těsného zápoje zlepšit své parametry při správné pěstební péči) potenciální ohrožení až z dlouhodobé perspektivy.

Stupeň 2 - odchylky od optima, představující vzhledem k jejich rozsahu, případné kombinaci s dalšími negativními odchylkami, větrné zátěži, předpokládanému stavu stanoviště v budoucnosti a předpokládané schopnosti stromů odstranit své nedostatky během dalšího růstu a vývoje výrazné potenciální ohrožení stromu ve střednědobé, případně i v relativně krátkodobé perspektivě, bezprostřední selhání je však málo pravděpodobné.

Stupeň 3 - odchylky od optima, představující vzhledem k jejich rozsahu, případné kombinaci s dalšími negativními odchylkami, větrné zátěži, předpokládanému stavu stanoviště v budoucnosti a předpokládané schopnosti stromů odstranit své nedostatky během dalšího růstu a vývoje zátěže výrazné bezprostřední ohrožení stromu.

Suché části koruny

Jde především o mrtvé větve, případně mrtvou část kmenu, pokud je součástí koruny. Hodnocen je vliv jejich možného mechanického selhání na existenci jedince jako takového. Ohrožení okolí je obsahem speciálního hodnocení, zaměřeného na provozní bezpečnost.

Stupnice hodnocení:

Stupeň 1 - četné slabší větve, zanedbaná péče

Stupeň 2 - část kosterních větví nebo odumírající terminál

Stupeň 3 - výpadek kosterních větví nad 50 %, suchý terminál

Příznaky v kořenovém prostoru

Trhliny v půdě a její nadzvedávání v kořenovém prostoru naznačují akutní nebezpečí vývratu. Je třeba si dále všimnout všech možných příznaků redukce či poškození kořenového systému, jako jsou např. výkopy, neprodyšné překryvy půdy, sektoriální odumírání částí koruny a plodnice dřevokazných hub.

Stupnice hodnocení:

Stupeň 1 – mírné projevy výskytu příznaků v kořenovém prostoru

Stupeň 2 – středně výrazné projevy výskytu příznaků v kořenovém prostoru

Stupeň 3 – velmi výrazné projevy výskytu příznaků v kořenovém prostoru

Jiná poškození

Položka mající doplňkový charakter. Hodnocení zahrnuje působení méně často se vyskytujících negativních faktorů, jako je např. výskyt jmelí a ochmetu, narušující statiku nadzemních os.

Stupnice hodnocení:

Stupeň 1 – mírná poškození

Stupeň 2 – středně výrazná poškození

Stupeň 3 – velmi výrazná poškození

3. Značení hodnocených dřevin – v tabulkové a výkresové části

Tabulková výkresová část obsahuje nejen názvy dřevin, pořadové číslo a jejich hodnocené atributy, ale také typické označení, které definuje její postavení v kompozici zájmového území.

SO – soliterní strom

Strom samostatně stojící; vysazen jako samostatný jedinec

SOK – soliterní keř

Keř samostatně stojící; vysazen jako samostatný jedinec

SS – skupina stromů

Vysazeno za účelem zápoje jednotlivých jedinců

SK – skupina keřů

Vysazeno za účelem zápoje jednotlivých jedinců.

K – označení keře ve skupině**SP – smíšený porost**

Zejména náletoví jedinci, kteří jsou rozmanitého věkového a výškového stádia, bez sadovnické hodnoty.

ŽP – živý plot

Nejčastěji skupina keřů/stromů, kteří jsou sázeny se záměrem vytvoření vymezeného prostoru.

4. Výsledky

V zájmovém území bylo zhodnoceno celkem:

138 ks	stromů
20 ks	keřů
17 m²	živých plotů
477, 9 m²	smíšených porostů

Smíšeným porostům nebyla přiřazena sadovnická hodnota, protože nejsou nikterak kompozičně hodnotné. Hodnocení keřů a živých plotů bylo provedeno následovně: přiřazení výšky a šířky jedince, určení pěstebního tvaru, věkového stádia a sadovnická hodnota. Podrobný stav keře byl následně podrobněji rozveden ve sloupci poznámka.

Veškeré dodatečné informace jsou uvedeny ve sloupci poznámka.

Na základě sadovnických hodnot, lze zájmové území zařadit do méně cenných ploch s průměrným dendrologickým potenciálem.

Sadovnická hodnota 5	7 ks dřevin
Sadovnická hodnota 4-5	11 ks dřevin
Sadovnická hodnota 4	39 ks dřevin
Sadovnická hodnota 3-4	30 ks dřevin
Sadovnická hodnota 3	56 ks dřevin
Sadovnická hodnota 2-3	5 ks dřevin
Sadovnická hodnota 2	11 ks dřevin

V rámci projektu byly vybrány na základě dobrého zdravotního a vizuálního stavu – sadovnický hodnotné dřeviny, ke kterým byly jednotlivě vytvořeny karty se základními údaji a podrobným hodnocením. Každou kartu doprovází karta obrazová s fotografií dřeviny.

Sadovnický hodnotné dřeviny

Tabulková část

Výkresová část

Přílohy

č. 1 CD – veškeré souboru k projektu + složka s fotodokumentací

